

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 440/2017-64

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. augusta 2017 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti IMBIZ, s. r. o., Mlynská 39, Spišská Nová Ves, zastúpenej advokátom JUDr. Markom Hudecom, Advokátska kancelária, HUDEC s. r. o., Lazaretská 23, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 5 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 18 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 VCdo 1/2017 z 27. apríla 2017, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti IMBIZ, s. r. o., odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2017 doručená a 29. júla 2017 doplnená sťažnosť spoločnosti IMBIZ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 5

a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 18 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 VCdo 1/2017 z 27. apríla 2017 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“). Sťažnosť bola vypracovaná a podpísaná prostredníctvom advokáta JUDr. Marka Hudeca.

2. Sťažnosť sťažovateľky v predloženej podobe nespĺňala náležitosti ustanovené v § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd zistil, že k sťažnosti predložené splnomocnenie sťažovateľky udelené advokátovi JUDr. Markovi Hudecovi je všeobecnej povahy s dátumom 21. októbra 2008 a osobitne sa týka konania pred Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v rámci správneho konania a konaní pred Okresným súdom Michalovce sp. zn. 8 C 199/2005 a krajským súdom sp. zn. 6 Co 332/2006. Pečiatka sídla advokáta JUDr. Marka Hudeca v rozsahu Ipeľská 5, Bratislava, je preškrtnutá a nahradená pečiatkou „*PROIURIS HUDEC s. r. o., Na Hrebienku 1, Bratislava*“.

Na samotnej sťažnosti je za podpisom advokáta JUDr. Marka Hudeca uvedená adresa sídla advokátskej kancelárie – Lazaretská 23, Bratislava.

3. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

4. Ústavný súd zistil, že k sťažnosti priložené splnomocnenie sťažovateľky z 21. októbra 2008 (bod 2) udelené pred skoro 9 rokmi nespĺňa zákonom predpokladané náležitosti (bod 3), a to už len z tohto dôvodu, že neobsahuje identifikáciu konania a rozhodnutia sťažnosťou namietaného porušovateľa (najvyšší súd). Rovnako označenie

právneho zástupcu sťažovateľky (osoby a sídla) je odlišné v rámci udeleného splnomocnenia a samotného návrhu podaného na ústavnom súde. Samotné splnomocnenie nespĺňa ani zákonnú podmienku druhej vety § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. V súvislosti s v bode 4 uvedenými nedostatkami (v kontexte s bodom 2 a 3) ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“

6. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde (body 3 a 4), že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. augusta 2017